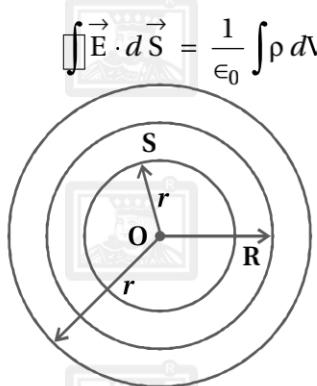

1. R નિર્જયાના ગોળાનો વિચાર કરો કે જેના પર વિદ્યુતભાર ઘનતાનું વિતરણ $\rho(r) = kr$, $r \leq R = 0$ અને $r > R$.
- (a) r જેવાં અંતરે આપેલાં બધા નિંદુઓએ વિદ્યુતકોશ શોધો.
 - (b) ધારોકે, ગોળા પરનો કુલ વિદ્યુતભાર $2e$ છે જ્યાં e એ ઇલેક્ટ્રોન પરનો વિદ્યુતભાર છે. ને પ્રોટોનને કયાં જડિત કરી (મૂકી) શકાય કે જેથી તેમની દરેક પર લાગતું બળ શૂન્ય છે. એવું ધારી લો કે, પ્રોટોનને દાખલ કરવાથી અણ વિદ્યુતભાર વિતરણમાં કોઈ ફેરફાર થતો નથી.

- (a) ધારોકે, R નિર્જયાવાળો ગોળો 5 છે અને બે ધારેલા ગોળાઓની નિર્જ્યા $r < R$ અને $r > R$ છે.
હવે $r < R$ બિંદુ માટે વિદ્યુતકોશની તીવ્રતા,

$$\text{પૃષ્ઠ ક્રદ } V = \frac{4}{3} \pi r^3$$

$$\therefore dV = \frac{4}{3} \pi \times 3r^2 dr \\ = 4\pi r^2 dr$$

અને $\rho(r) = kr$ ($r < R$ માટે)

$$\therefore \int \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{1}{\epsilon_0} 4\pi k \int_0^r r^3 dr \quad [\rho = kr]$$

$$\therefore E \int ds = \frac{4\pi k}{\epsilon_0} \left[\frac{r^4}{4} \right]_0^r$$

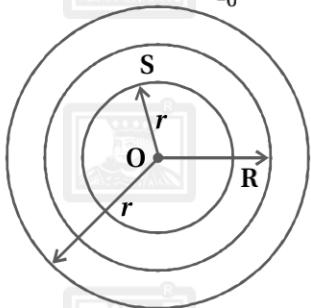
$$\therefore E(4\pi r^2) = \frac{4\pi k}{\epsilon_0} \cdot \frac{r^4}{4}$$

$$\therefore E = \frac{1}{4 \epsilon_0} \cdot kr^2$$

અહીં વિદ્યુતભાર ઘનતા ધન છે તેથી વિદ્યુતકોશ \vec{E} નિર્જ્યાવર્તી બહાર તરફ છે.

- (a) ધારોકે, R નિર્જયાવાળો ગોળો 5 છે અને બે ધારેલા ગોળાઓની નિર્જ્યા $r < R$ અને $r > R$ છે.
હવે $r < R$ બિંદુ માટે વિદ્યુતકોશની તીવ્રતા,

$$\oint \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{1}{\epsilon_0} \int \rho dV \quad [\because \Sigma q = \int \rho dV]$$

પણ કે $V = \frac{4}{3}\pi r^3$

$$\therefore dV = \frac{4}{3}\pi \times 3r^2 dr \\ = 4\pi r^2 dr$$

અને $\rho(r) = kr \quad (r < R \text{ માટે})$

$$\therefore \oint \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{1}{\epsilon_0} 4\pi k \int_0^r r^3 dr \quad [\rho = kr]$$

$$\therefore E \int ds = \frac{4\pi k}{\epsilon_0} \left[\frac{r^4}{4} \right]_0^r$$

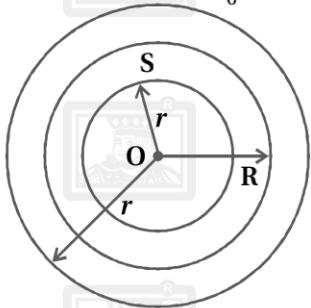
$$\therefore E(4\pi r^2) = \frac{4\pi k}{\epsilon_0} \cdot \frac{r^4}{4}$$

$$\therefore E = \frac{1}{4\epsilon_0} \cdot kr^2$$

અહીં વિદ્યુતભાર ઘનતા ધન છે તેથી વિદ્યુતક્ષેત્ર \vec{E} ત્રિજ્યાવર્તી બધાર તરફ છે.

- (a) ધારોકે, R ત્રિજ્યાવાળો ગોળો 5 છે અને બે ધારેલા ગોળાઓની ત્રિજ્યા $r < R$ અને $r > R$ છે.
હવે $r < R$ બિંદુ માટે વિદ્યુતક્ષેત્રની તીવ્રતા,

$$\oint \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{1}{\epsilon_0} \int \rho dV \quad [\because \Sigma q = \int \rho dV]$$

પણ કે $V = \frac{4}{3}\pi r^3$

$$\therefore dV = \frac{4}{3}\pi \times 3r^2 dr \\ = 4\pi r^2 dr$$

અને $\rho(r) = kr \quad (r < R \text{ માટે})$

$$\therefore \oint \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{1}{\epsilon_0} 4\pi k \int_0^r r^3 dr \quad [\rho = kr]$$

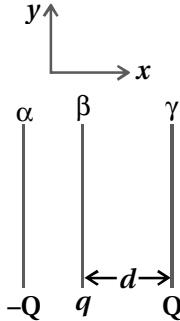
$$\therefore E \int ds = \frac{4\pi k}{\epsilon_0} \left[\frac{r^4}{4} \right]_0^r$$

$$\therefore E(4\pi r^2) = \frac{4\pi k}{\epsilon_0} \cdot \frac{r^4}{4}$$

$$\therefore E = \frac{1}{4\epsilon_0} \cdot kr^2$$

અહીં વિદ્યુતભાર ઘનતા ધન છે તેથી વિદ્યુતક્ષેત્ર \vec{E} ત્રિજ્યાવર્તી બધાર તરફ છે.

2. દરેક પ્લેટની સપાટીનું કોઝફળ S હોય તેવી બે સમાન વાહક પ્લેટો α અને β જડિત કરેલી છે અને તેમના પર અનુક્રમે $-Q$ અને q વિદ્યુતભાર છે. જ્યાં $Q > q > 0$. એક ગ્રીજુ પ્લેટ γ ને આ બે પ્લેટોની વચ્ચે મૂકવામાં આવે છે તે મુક્ત રીતે ગતિ કરી શકે છે તથા તેના પર q વિદ્યુતભાર છે જે આદૃતિમાં દર્શાવ્યું છે. ગ્રીજુ પ્લેટને મુક્ત કરતાં તે β પ્લેટ સાથે અથડાય છે. એટું ઘારવામાં આવે છે કે અથડામણ સ્થિતિસ્થાપક છે અને β અને γ પ્લેટો પરના વિદ્યુતભારને વહેંચાવા માટે અથડામણો વર્ણેનો પૂર્તો સમય છે.

- (a) અથડામણ પહેલા ગ પ્લેટ પર લાગતું વિદ્યુતક્ષેત્ર શોધો.
(b) અથડામણ બાદ β અને γ પ્લેટો પરના વિદ્યુતભાર શોધો.
(c) અથડામણ પછી ગ પ્લેટનો B પ્લેટથી d અંતરે હોય ત્યારનો વેગ શોધો.

- (a) અથડામણ પહેલા ગ પ્લેટ પરનું ચોખ્યું વિદ્યુતક્ષેત્ર એ α અને β પ્લેટના લીધે ગ પ્લેટ પાસે મળતાં વિદ્યુતક્ષેત્રોનો સરવાળો છે.

- α પ્લેટના લીધે ગ પ્લેટ પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર,

$$E_1 = \frac{-Q}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow ડાબી તરફ$$

- β પ્લેટના લીધે ગ પ્લેટ પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર,

$$E_2 = \frac{q}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow જમણી તરફ$$

- \therefore ગ પ્લેટ પર અથડામણ પહેલાં કુલ વિદ્યુતક્ષેત્ર

$$E = E_1 + E_2$$

$$= \frac{q - Q}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow ડાબી તરફ જે $Q > q$$$

- (b) અથડામણ દરમિયાન β અને γ પ્લેટો ભેગી થઈ જાય છે. તેથી તેમનું વિદ્યુતસ્થિતિમાન સમાન.

- ધારોકે, β પ્લેટ પરનો વિદ્યુતભાર q_1 અને પ્લેટ γ પરનો વિદ્યુતભાર q_2 છે. આ બે પ્લેટો વચ્ચેના કોઈ બિંદુ O પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર શૂન્ય હોવું જ જોઈએ.

- α પ્લેટના લીધે O પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર,

$$= \frac{-Q}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow ડાબી તરફ$$

- β પ્લેટના લીધે O પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર,

$$= \frac{q_1}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow જમણી તરફ$$

- γ પ્લેટના લીધે O પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર,

$$\frac{q_2}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow ડાબી તરફ$$

- પણ O પાસેનું વિદ્યુતક્ષેત્ર O છે તથી,

$$\frac{Q + q_2}{S(2\epsilon_0)} = \frac{q_1}{S(2\epsilon_0)}$$

$$\therefore Q + q_2 = q_1$$

$$\therefore Q = q_1 - q_2 \quad \dots (1)$$

- અથડામણમાં કોઈ વિદ્યુતભારનો ઘટાડો થતો નથી.

$$\text{તેથી } Q + q = q_1 + q_2 \dots (2)$$

■ (a) અથડામણ પહેલા ગ પ્લેટ પરનું ચોખ્યું વિદ્યુતક્ષેત્ર એ અ અને બ પ્લેટના લીધે ગ પ્લેટ પાસે મળતાં વિદ્યુતક્ષેત્રોનો સરવાળો છે.

■ α પ્લેટના લીધે ગ પ્લેટ પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર,

$$E_1 = \frac{-Q}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow \text{ડાબી તરફ}$$

■ β પ્લેટના લીધે ગ પ્લેટ પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર,

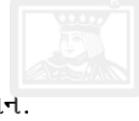
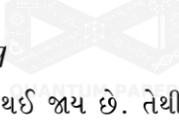
$$E_2 = \frac{q}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow \text{જમણી તરફ}$$

∴ ગ પ્લેટ પર અથડામણ પહેલાં કુલ વિદ્યુતક્ષેત્ર

$$E = E_1 + E_2$$

$$= \frac{q - Q}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow \text{ડાબી તરફ જો } Q > q$$

(b) અથડામણ દરમિયાન બ અને ગ પ્લેટો ભેગી થઈ જાય છે. તેથી તેમનું વિદ્યુતસ્થિતિમાન સમાન.

■ ધારોકે, બ પ્લેટ પરનો વિદ્યુતભાર q_1 અને પ્લેટ ગ પરનો વિદ્યુતભાર q_2 છે. આ બે પ્લેટો વચ્ચેના કોઈ બિંદુ O પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર શૂન્ય હોવું જ જોઈએ.

α પ્લેટના લીધે O પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર,

$$= \frac{-Q}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow \text{ડાબી તરફ}$$

β પ્લેટના લીધે O પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર,

$$= \frac{q_1}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow \text{જમણી તરફ}$$

γ પ્લેટના લીધે O પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર,

$$= \frac{q_2}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow \text{ડાબી તરફ}$$

■ પણ O પાસેનું વિદ્યુતક્ષેત્ર O છે તથી,

$$\frac{Q + q_2}{S(2\epsilon_0)} = \frac{q_1}{S(2\epsilon_0)}$$

$$\therefore Q + q_2 = q_1$$

$$\therefore Q = q_1 - q_2 \dots (1)$$

■ અથડામણમાં કોઈ વિદ્યુતભારનો ઘટાડો થતો નથી.

$$\text{તેથી } Q + q = q_1 + q_2 \dots (2)$$

■ (a) અથડામણ પહેલા ગ પ્લેટ પરનું ચોખ્યું વિદ્યુતક્ષેત્ર એ અ અને બ પ્લેટના લીધે ગ પ્લેટ પાસે મળતાં વિદ્યુતક્ષેત્રોનો સરવાળો છે.

■ α પ્લેટના લીધે ગ પ્લેટ પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર,

$$E_1 = \frac{-Q}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow \text{ડાબી તરફ}$$

■ β પ્લેટના લીધે ગ પ્લેટ પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર,

$$E_2 = \frac{q}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow \text{જમણી તરફ}$$

∴ ગ પ્લેટ પર અથડામણ પહેલાં કુલ વિદ્યુતક્ષેત્ર

$$E = E_1 + E_2$$

$$= \frac{q - Q}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow \text{ડાબી તરફ જો } Q > q$$

(b) અથડામણ દરમિયાન બ અને ગ પ્લેટો ભેગી થઈ જાય છે. તેથી તેમનું વિદ્યુતસ્થિતિમાન સમાન.

■ ધારોકે, બ પ્લેટ પરનો વિદ્યુતભાર q_1 અને પ્લેટ ગ પરનો વિદ્યુતભાર q_2 છે. આ બે પ્લેટો વચ્ચેના કોઈ બિંદુ O પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર શૂન્ય હોવું જ જોઈએ.

α પ્રેટના લીધે O પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર,

$$= \frac{-Q}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow ડાબી તરફ$$

β પ્રેટના લીધે O પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર,

$$= \frac{q_1}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow જમણી તરફ$$

γ પ્રેટના લીધે O પાસે વિદ્યુતક્ષેત્ર,

$$\frac{q_2}{S(2\epsilon_0)} \rightarrow ડાબી તરફ$$

■ પણ O પાસેનું વિદ્યુતક્ષેત્ર O છે તથી,

$$\frac{Q+q_2}{S(2\epsilon_0)} = \frac{q_1}{S(2\epsilon_0)}$$

$$\therefore Q + q_2 = q_1$$

$$\therefore Q = q_1 - q_2 \dots (1)$$

■ અથડામણમાં કોઈ વિદ્યુતભારનો ઘટાડો થતો નથી.

$$\text{તેથી } Q + q = q_1 + q_2 \dots (2)$$

3. SI/MKS ઉપરાંત બીજુ ઉપયોગી એકમ પદ્ધતિ છે. જેને CGS (સેમી ગ્રામ સેકન્ડ) પદ્ધતિ કહે છે. આ પદ્ધતિમાં

$$\text{કુલંબનો નિયમ } \vec{F} = \frac{Qq}{r^2} \cdot \hat{r} \text{ છે. જ્યાં અંતર } r \text{ એ } \text{cm} (= 10^{-2} \text{ m}) \text{ માં માપેલ છે. બળ } F \text{ એ } \text{ડાઇન} \\ (= 10^{-5} \text{ N}) \text{ અને વિદ્યુતભાર esu માં છે, જ્યાં } 1 \text{ esu વિદ્યુતભાર} = \frac{1}{[3]} \times 10^{-9} \text{ C} \text{ છે અને [3] એ ખરેખર}$$

શૂન્યાવકાશમાં પ્રકાશના વેગ પરથી આવેલ છે અને તેને સારી રીતે $c = 2.99792458 \times 10^8 \text{ m/s}$ વડે આવેલો છે અને તેનું આશરે મૂલ્ય $c = 3 \times 10^8 \text{ m/s}$ છે.

(i) બટાવો કે કુલંબનો નિયમ CGS એકમ પદ્ધતિમાં $1 \text{ esu વિદ્યુતભાર} = 1 \text{ (ડાઇન)}^{1/2}$ મળે છે. વિદ્યુતભારના એકમના પરિમાણને દળ M, લંબાઈ L અને સમય T ના પદમાં અને બટાવો કે તે M અને L ના આંશિક પાવરથી અપાય છે.

(ii) $1 \text{ esu વિદ્યુતભાર} = xC$, જ્યાં x એ પરિમાણરહિત સંખ્યા છે. બટાવો કે તે $\frac{1}{4\pi\epsilon_0} = \frac{10^{-9}}{x^2} \frac{\text{Nm}^2}{\text{C}^2}$ વડે અપાય છે. જ્યાં $x = \frac{1}{[3]} \times 10^{-9}$ અને $\frac{1}{4\pi\epsilon_0} = [3]^2 \times 10^9 \frac{\text{Nm}^2}{\text{C}^2}$ ખરેખર $\frac{1}{4\pi\epsilon_0} = (2.99792458)^2 \times 10^9 \frac{\text{Nm}^2}{\text{C}^2}$.

■ (i) $F = \frac{Qq}{r^2}$

$$\therefore 1 \text{ ડાઇન} = \frac{(1 \text{ esu નું વિદ્યુતભાર})^2}{(1 \text{ cm})^2}$$

$$\therefore 1 \text{ esu} = (1 \text{ ડાઇન})^{1/2} \times 1 \text{ cm}$$

$$= F^{1/2} L$$

$$\therefore 1 \text{ esu નું પારિમાણિક સૂત્ર}$$

$$= [M^1 L^1 T^{-2}]^{1/2} \times [L^1]$$

$$= [M^{1/2} L^{3/2} T^{-1}]$$

■ તેથી esu વિદ્યુતભારનું પારિમાણિકમાં M નો $\frac{1}{2}$ અને L નો $\frac{3}{2}$ ઘાત આવે છે. જે અપૂર્ણાંક છે.

(ii) ધારોકે $1 \text{ esu વિદ્યુતભાર} = xC$ જ્યાં x એ પરિમાણ રહિત સંખ્યા છે. $1 \text{ esu મૂલ્યના બે } \text{વિદ્યુતભારોને } 1 \text{ cm અંતરે}$

અલગ રાખતાં તેમનાં વચ્ચે લાગતું કુલંબ બળ 10^{-5} N છે. આ મૂલ્ય xC મૂલ્યના બે વિદ્યુતભારોને 10^{-2} m અંતરે અલગ રાખતાં તેમની વચ્ચે લાગતાં બળ જેટલું છે.

$$\therefore F = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \cdot \frac{x^2}{(10^{-2})^2}$$

$$\therefore 10^{-5} \text{ N} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \cdot \frac{x^2}{(10^{-2})^2}$$

$$\therefore 1 \text{ ડાઈન} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \cdot \frac{x^2}{(10^{-2})^2}$$

■ (i) $F = \frac{Qq}{r^2}$

$$\therefore 1 \text{ ડાઈન} = \frac{(1 \text{ esu નું વિદ્યુતભાર})^2}{(1 \text{ cm})^2}$$

$$\therefore 1 \text{ esu} = (1 \text{ ડાઈન})^{1/2} \times 1 \text{ cm}$$

$$= F^{1/2} L$$

$\therefore 1 \text{ esu}$ નું પારિમાણિક સૂત્ર

$$= [M^1 L^1 T^{-2}]^{1/2} \times [L^1]$$

$$= [M^{1/2} L^{3/2} T^{-1}]$$

■ તેથી esu વિદ્યુતભારનું પારિમાણિકમાં M નો $\frac{1}{2}$ અને L નો $\frac{3}{2}$ ધાત આવે છે. જે અપૂર્ણાંક છે.

(ii) ધારોકે 1 esu વિદ્યુતભાર $= xC$ જ્યાં x એ પરિમાણ રહિત સંખ્યા છે. 1 esu મૂલ્યના બે વિદ્યુતભારોને 1 cm અંતરે અલગ રાખતાં તેમનાં વચ્ચે લાગતું કુલંબ બળ 10^{-5} N છે. આ મૂલ્ય xC મૂલ્યના બે વિદ્યુતભારોને 10^{-2} m અંતરે અલગ રાખતાં તેમની વચ્ચે લાગતાં બળ જેટલું છે.

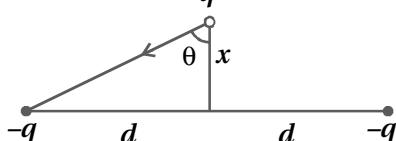
$$\therefore F = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \cdot \frac{x^2}{(10^{-2})^2}$$

$$\therefore 10^{-5} \text{ N} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \cdot \frac{x^2}{(10^{-2})^2}$$

$$\therefore 1 \text{ ડાઈન} = \frac{1}{4\pi\epsilon_0} \cdot \frac{x^2}{(10^{-2})^2}$$

4. $2d$ અંતરે આવેલા નિંદુએ દરેક પર $-q$ વિદ્યુતભારોને મૂકેલાં છે. m દળ અને q વિદ્યુતભારને બંને $-q$ વિદ્યુતકોઓને જોડતી રેખાના મદ્યનિંદુએથી લંબરૂપે x ($x < d$) અંતરે આકૃતિમાં બતાવ્યા પ્રમાણે મૂકેલો છે. બતાવો કે q વિદ્યુતભાર એ T આવર્તકાળ સાથેની સ.આ.ગ. કરશે.

$$\text{જ્યાં } T = \left[\frac{8\pi^3 \epsilon_0 m d^3}{q^2} \right]^{1/2}$$

■ ધારો કે આકૃતિને ધ્યાનપૂર્વક જોતાં,

A અને B પર $-q$ વિદ્યુતભારો છે અને O એ AB નું મધ્યબિંદુ છે તથા PO એ અંતર x છે.

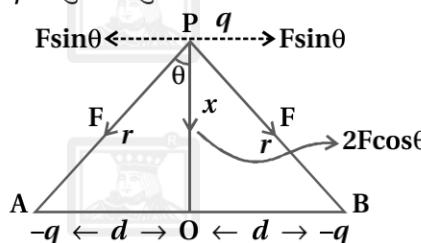
$$\therefore AB = AO + OB$$

$$= d + d$$

$$= 2d$$

■ $x < d$ છે અને $\angle APO = \theta$ છે.

■ q વિદ્યુતભારનું દળ m

■ A અને B પરના વિદ્યુતભારો અને P પરના વિદ્યુતભાર વચ્ચે લાગતું P પાસે આકર્ષણ બળ,

$$F = \frac{k(q)(q)}{r^2}$$

$$\text{જ્યાં } r = AP = BP$$

■ બળના સમક્વિતિજ ઘટકો ($F \sin \theta$) સમાન મૂલ્યના અને પરસ્પર વિરુદ્ધ દિશામાં હોવાથી તેમનું પરિણામી બળ શૂન્ય. અને અધોદિશામાં બળના ઘટકો એકજ દિશામાં હોવાથી,

$$F' = 2F \cos \theta$$

$$= \frac{2kq^2}{r^2} \cos \theta$$

$$\text{પણ આકૃતિ પરથી } r = \sqrt{d^2 + x^2} \text{ અને } \cos \theta = \frac{x}{r}$$

$$\therefore F' = \frac{2kq^2}{(d^2 + x^2)^2} \cdot \frac{x}{(d^2 + x^2)^{1/2}}$$

$$= \frac{2kq^2 x}{(d^2 + x^2)^{3/2}}$$

જો $x \ll d$ હોય, તો x ને અવગાણતાં,

■ ધારો કે આકૃતિને ધ્યાનપૂર્વક જોતાં,

A અને B પર $-q$ વિદ્યુતભારો છે અને O એ AB નું મધ્યબિંદુ છે તથા PO એ અંતર x છે.

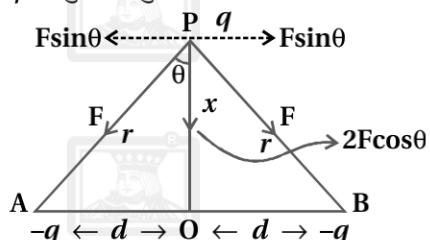
$$\therefore AB = AO + OB$$

$$= d + d$$

$$= 2d$$

■ $x < d$ છે અને $\angle APO = \theta$ છે.

■ q વિદ્યુતભારનું દળ m

■ A અને B પરના વિદ્યુતભારો અને P પરના વિદ્યુતભાર વચ્ચે લાગતું P પાસે આકર્ષણ બળ,

$$F = \frac{k(q)(q)}{r^2}$$

$$\text{જ્યાં } r = AP = BP$$

- બળના સમક્ષિતિજ ઘટકો (F_{sinθ}) સમાન મૂલ્યના અને પરસ્પર વિરુદ્ધ દિશામાં હોવાથી તેમનું પરિણામી બળ શૂન્ય. અને અધોદિશામાં બળના ઘટકો એકજ દિશામાં હોવાથી,

$$F' = 2F\cos\theta$$

$$= \frac{2kq^2}{r^2} \cos\theta$$

$$\text{પણ આફૂતિ પરથી } r = \sqrt{d^2 + x^2} \text{ અને } \cos\theta = \frac{x}{r}$$

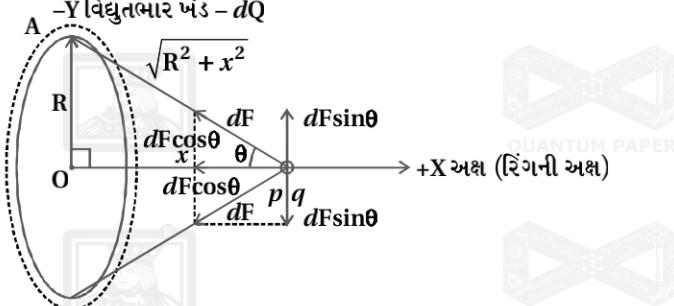
$$\therefore F' = \frac{2kq^2}{(d^2 + x^2)^2} \cdot \frac{x}{(d^2 + x^2)^{1/2}}$$

$$= \frac{2kq^2 x}{(d^2 + x^2)^{3/2}}$$

જો $x \ll d$ હોય, તો x ને અવગણતાં,

5. R નિયાની રિંગની લંબાઈ પર કુલ - Q વિદ્યુતભાર નિયમિત રીતે વિતરીત થયેલો છે. એક નાના m દળવાળા કણ પરના + q પરિકાણ વિદ્યુતભારને રિંગની કેન્દ્ર પર મૂકેલો છે અને તેને ધીમેથી રિંગની અક્ષ પર દક્કો મારવામાં આવે છે.
- બતાવો કે વિદ્યુતભારિત કણ સરળ આવર્ત દોલનો કરે છે.
 - તેનો આવર્તકકાળ મેળવો.

■

- R નિયાની રિંગ પર A સ્થાને આવેલા (-dQ) વિદ્યુતભાર વડે રિંગની અક્ષ પર તેના કેન્દ્ર O થી $x \ll R$ અંતરે p બિંદુઓ આવેલા બિંદુવત્ત વિદ્યુતભાર પર લગતું કુલંબીય બળ,

$$dF = k \frac{(-dQ)q}{(\sqrt{R^2 + x^2})^2} = -k \frac{(dQ)q}{(R^2 + x^2)}$$

રિંગ પરના વ્યાસાંતે આવેલા (-dQ) જેટલા વિદ્યુતભાર વડે + q પર લગાડવામાં આવતાં કુલંબીય બળ dF ના રિંગની અક્ષને લંબ એવા ઘટકોના મૂલ્યો dFs sin θ છે, પરંતુ તેમની દિશાઓ પરસ્પર વિરુદ્ધ હોવાથી તેઓ એકબીજાની અસરને નાબૂદ કરે છે. તેથી + q પરનું પરિણામી કુલંબીય બળ F એ માત્ર dFc cos θ જેવા રિંગની અક્ષને સમાંતર રિંગના કેન્દ્ર O તરફ લાગતા ઘટકોનો સરવાળો બનશે તેથી,

$$F = \int dFc \cos\theta$$

$$= \int -k \frac{(dQ)q}{(R^2 + x^2)} \times \frac{x}{\sqrt{R^2 + x^2}}$$

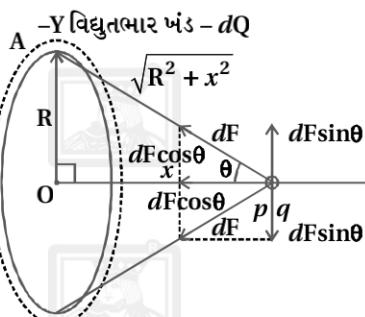
$$= kq \frac{x}{(R^2 + x^2)^{3/2}} \int (-dQ)$$

$$= kq \frac{x}{(R^2 + x^2)^{3/2}} (-Q)$$

$$\therefore F = -kQq \frac{x}{(R^2 + x^2)^{3/2}}$$

અને $x^2 <<< R^2$ હોવાથી $R^2 + x^2 \approx R^2$ લેતાં,

$$F = -\frac{kQq}{R^3} x \quad \dots (1)$$

■ R નિર્જયાની રિંગ પર A સ્થાને આવેલા $(-dQ)$ વિદ્યુતભાર વડે રિંગની અક્ષ પર તેના કેન્દ્ર O થી $x <<< R$ અંતરે p બિંદુઓ આવેલા બિંદુવત્ત વિદ્યુતભાર પર લાગતું કુલંબીય બળ,

$$dF = k \frac{(-dQ)q}{\left(\sqrt{R^2 + x^2}\right)^2} = -k \frac{(dQ)q}{(R^2 + x^2)}$$

રિંગ પરના બાસાંતે આવેલા $(-dQ)$ જેટલા વિદ્યુતભાર વડે $+q$ પર લગાડવામાં આવતાં કુલંબીય બળ dF ના રિંગની અક્ષને લંબ એવા ઘટકોના મૂલ્યો $dFs \sin \theta$ છે, પરંતુ તેમની દિશાઓ પરસ્પર વિરુદ્ધ હોવાથી તેઓ એકબીજાની અસરને નાબૂદ કરે છે. તેથી $+q$ પરનું પરિણામી કુલંબીય બળ F એ માત્ર $dFc \cos \theta$ જેવા રિંગની અક્ષને સમાંતર રિંગના કેન્દ્ર O તરફ લાગતા ઘટકોનો સરવાળો બનશે તેથી,

$$F = \int dFc \cos \theta$$

$$= \int -k \frac{(dQ)q}{(R^2 + x^2)} \times \frac{x}{\sqrt{R^2 + x^2}}$$

$$= kq \frac{x}{(R^2 + x^2)^{3/2}} \int (-dQ)$$

$$= kq \frac{x}{(R^2 + x^2)^{3/2}} (-Q)$$

$$\therefore F = -kQq \frac{x}{(R^2 + x^2)^{3/2}}$$

અને $x^2 <<< R^2$ હોવાથી $R^2 + x^2 \approx R^2$ લેતાં,

$$F = -\frac{kQq}{R^3} x \quad \dots (1)$$

6. ઈ.સ. 1959 માં લાયટલેટોન અને બોન્ડી (Lyttleton and Bondi)એ સૂર્યાનું કે જો દ્રવ્ય પર ચોખ્યો વિદ્યુતભાર હોય, તો વિશ્વાનું વિસ્તરણ સમજાવી શકાય. ઘારોકે, વિશ્વ એ હાઇડ્રોજન પરમાણુઓની સંખ્યા ઘનતા N થી બનેલું છે. જ્યાં

N એ અયા રહે છે. ધારોકે, પ્રોટોન પરનો વિદ્યુતભાર $e_p = -(1 + y)e$ જ્યાં e એ ઇલેક્ટ્રોનિક વિદ્યુતભાર છે.

(a) જ્યારે વિસ્તરણ ચાલુ થાય તે સમયનું y નું કાંતિ મૂલ્ય શોધો.

(b) બાતાવો કે, વિસ્તરણનો વેગ એ કેન્દ્રથી અંતરના સમપ્રમાણમાં છે.

■ (a) ધારોકે, વિશ્વ એ R ત્રિજ્યાનો ગોળો છે અને તે ગોળા પર નિયમિત રીતે વિસ્તરેલા હાઈડ્રોજન પરમાણુથી બનેલું છે.

■ દરેક હાઈડ્રોજન પરમાણુ પરનો વિદ્યુતભાર,

$$\begin{aligned} e_{1p} &= e_p + e = -(1 + y)e + e \\ &= -e + ye + e \\ &= ye \end{aligned}$$

■ જો R અંતરે ગોળાની સપાટી પર વિદ્યુતક્ષેત્રની તીવ્રતા E હોય, તો ગોસના નિયમ પરથી,

$$\oint \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{q}{\epsilon_0}$$

$$\therefore E(4\pi R^2) = \frac{4}{3} \frac{\pi R^3 N |ye|}{\epsilon_0} \quad \left[\because q = \frac{4}{3} \frac{\pi R^3 N |ye|}{\epsilon_0} \right]$$

$$\therefore E = \frac{1}{3} \frac{N |ye| R}{\epsilon_0} \quad \dots (1)$$

■ દરેક હાઈડ્રોજન પરમાણુનું દળ = m_p
R અંતરે ગોળા પરનું ગુરુત્વીયક્ષેત્ર G_R છે.

$$\therefore -4\pi R^2 G_R = 4\pi G m_p \left(\frac{4}{3} \pi R^3 \right) N$$

$$\therefore G_R = -\frac{4}{3} \pi G m_p N R \quad \dots (2)$$

■ R અંતરે રહેલાં હાઈડ્રોજન પરમાણુ પર લાગતું બળ,

$$F_C = (ye)E = \frac{1}{3} \frac{y^2 e^2 N R}{\epsilon_0} \quad \dots (3)$$

■ (a) ધારોકે, વિશ્વ એ R ત્રિજ્યાનો ગોળો છે અને તે ગોળા પર નિયમિત રીતે વિસ્તરેલા હાઈડ્રોજન પરમાણુથી બનેલું છે.

■ દરેક હાઈડ્રોજન પરમાણુ પરનો વિદ્યુતભાર,

$$\begin{aligned} e_{1p} &= e_p + e = -(1 + y)e + e \\ &= -e + ye + e \\ &= ye \end{aligned}$$

■ જો R અંતરે ગોળાની સપાટી પર વિદ્યુતક્ષેત્રની તીવ્રતા E હોય, તો ગોસના નિયમ પરથી,

$$\oint \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{q}{\epsilon_0}$$

$$\therefore E(4\pi R^2) = \frac{4}{3} \frac{\pi R^3 N |ye|}{\epsilon_0} \quad \left[\because q = \frac{4}{3} \frac{\pi R^3 N |ye|}{\epsilon_0} \right]$$

$$\therefore E = \frac{1}{3} \frac{N |ye| R}{\epsilon_0} \quad \dots (1)$$

■ દરેક હાઈડ્રોજન પરમાણુનું દળ = m_p
R અંતરે ગોળા પરનું ગુરુત્વીયક્ષેત્ર G_R છે.

$$\therefore -4\pi R^2 G_R = 4\pi G m_p \left(\frac{4}{3} \pi R^3 \right) N$$

$$\therefore G_R = -\frac{4}{3} \pi G m_p N R \quad \dots (2)$$

⇒ R અંતરે રહેલાં હાઈડ્રોજન પરમાણુ પર લાગતું બળ,

$$F_C = (ye)E = \frac{1}{3} \frac{y^2 e^2 NR}{\epsilon_0} \quad \dots (3)$$

⇒ (a) ધારોકે, વિશ્વ એ R ત્રિજ્યાનો ગોળો છે અને તે ગોળા પર નિયમિત રીતે વિસ્તરેલા હાઈડ્રોજન પરમાણુથી બનેલું છે.

⇒ દરેક હાઈડ્રોજન પરમાણુ પરનો વિદ્યુતભાર,

$$\begin{aligned} e_{1p} &= e_p + e = -(1+y)e + e \\ &= -e + ye + e \\ &= ye \end{aligned}$$

⇒ જો R અંતરે ગોળાની સપાટી પર વિદ્યુતકોણની તીવ્રતા E હોય, તો ગોસના નિયમ પરથી,

$$\oint \vec{E} \cdot d\vec{S} = \frac{q}{\epsilon_0} \quad \dots (1)$$

$$\therefore E(4\pi R^2) = \frac{4}{3} \frac{\pi R^3 N |ye|}{\epsilon_0} \quad \left[\because q = \frac{4}{3} \frac{\pi R^3 N |ye|}{\epsilon_0} \right]$$

$$\therefore E = \frac{1}{3} \frac{N |ye| R}{\epsilon_0} \quad \dots (1)$$

⇒ દરેક હાઈડ્રોજન પરમાણુનું દળ = m_p
R અંતરે ગોળા પરનું ગુરુત્વાયકેત્ર G_R છે.

$$\therefore -4\pi R^2 G_R = 4\pi G m_p \left(\frac{4}{3} \pi R^3 \right) N$$

$$\therefore G_R = -\frac{4}{3} \pi G m_p N R \quad \dots (2)$$

⇒ R અંતરે રહેલાં હાઈડ્રોજન પરમાણુ પર લાગતું બળ,

$$F_C = (ye)E = \frac{1}{3} \frac{y^2 e^2 NR}{\epsilon_0} \quad \dots (3)$$